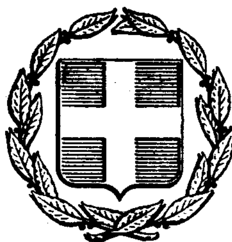

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 214

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 653

Περὶ ὑποχρεώσεως τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν διὰ τὴν διάνοιξιν ἐθνικῶν ὁδῶν, ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 5269/1931 καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφίσαμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Προκειμένου περὶ διανοίξεως ἐκτὸς Σχεδίου πόλεων Ἐθνικῶν ὁδῶν πλάτους καταλήψεως μέχρι τριάκοντα μέτρων, οἱ ὠφελούμενοι παρόδιοι ἰδιοκτῆται ἑκάστης πλευρᾶς, ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν ζώνης πλάτους δεκαπέντε μέτρων, διὰ συμμετοχῆς των εἰς τὰς δαπάνας ἀπαλλοτριώσεως τῶν καταλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ὁδῶν τούτων ἀκινήτων. Ἡ ἐπιβάρυνσις αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ βαρυνομένου ἀκινήτου.

2. Διὰ τὰ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἀκινήτων κτίσματα, μονίμους κατασκευάς, φυτείας, δένδρα, ὡς καὶ πάντα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 953 καὶ ἑπόμενα τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος συστατικὰ τοῦ πράγματος, ὑπόχρεον πρὸς ἀποζημίωσιν εἶναι τὸ Δημόσιον, πλὴν ἂν ἐξ ἑτέρας διατάξεως ἀποκλείεται ἡ ἀποζημίωσις.

3. Ὠφελούμενοι παρόδιοι ἰδιοκτῆται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωροῦνται ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τὰ ἀκίνητα ἀποκτοῦν πρόσωπον ἐπὶ τῶν διανοιγομένων ὁδῶν.

4. Ὁσάκις οἱ δικαιοῦχοι ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν εἶναι καὶ ὑπόχρεοι διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς, ἐπέρχεται συμψηφισμὸς δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων.

5. Ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία καταμερισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ παροδίων ἰδιοκτητῶν κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

6. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προκαταβάλλῃ διὰ λογαριασμὸν καὶ εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων τὰς βαρυνούσας αὐτοὺς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν δαπάνας. Τοιαῦται καταβολαί, βεβαιούμεναι εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἰσπράττονται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του. Ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τούτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 761/1970, «περὶ ρυθμίσεως ὀφειλῶν πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 5269/1931».

7. Ὑπόχρεοι διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιβαρύνσεως τυγχάνουν οἱ κατὰ τὸν χρόνον καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως κύριοι τῶν ἀκινήτων.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν διάνοιξιν ὁδῶν ἐκτὸς Σχεδίου πόλεων, πλάτους μείζονος τῶν 30 μέτρων, διὰ μὲν τὰ τριάκοντα μέτρα τοῦ πλάτους αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διὰ δὲ τὸ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου πλάτος καὶ μέχρις 80 μ., οἱ κύριοι ἢ συγκύριοι τῶν ἀκινήτων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον λωρίδων ἐπιρροῆς συμμετέχουν εἰς τὴν δαπάνην ἀποκτήσεως τοῦ διὰ τὴν ὁδὸν ἀπαιτουμένου ἐδάφους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. Τὴν δαπάνην καταλήψεως ἐδάφους πέραν τοῦ πλάτους τῶν 80 μ. φέρει ἐν τῷ συνόλῳ της τὸ Δημόσιον.

2. Παραλλήλως πρὸς τὸν ἄξονα τῆς ὁδοῦ καὶ ἑκατέρωθεν ταύτης χαράσσονται ἀνὰ δέκα ἴχνη προσδιορίζοντα ἰσαρίθμους «λωρίδας ἐπιρροῆς». Αἱ λωρίδες αὗται ἔχουν ἑκάστη πλάτος 100 μ. ἐκτὸς τῆς πρώτης ἡ ὁποία ὁρίζεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τὴν πρὸς τὸ μέρος τῆς λωρίδος ὁριογραμμὴν καταλήψεως ἐδάφους διὰ τὴν ὁδὸν ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τὸ πρῶτον παράλληλον πρὸς τὸν ἄξονα τῆς ὁδοῦ ἴχνος, τὸ ἀγόμενον εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ ἴσην πρὸς τὰ ἑκατὸν μέτρα προσηυξημένα κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ, ὡς ὁρίζεται εἰς τὴν παραγρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, μέσου πλάτους τῆς ὁδοῦ. Τὰ πλάτη τῶν λωρίδων μετροῦνται πάντοτε κατὰ τὴν κάθετον ἐπὶ τὴν ἐφαπτομένην τοῦ ἄξονος τῆς ὁδοῦ εἰς ἕκαστον σημεῖον τούτου. Ἐκ τὴν κάθετον ταύτην

περατοῦνται καὶ τὰ τμήματα τῶν λωρίδων τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τμήματα τῆς ὁδοῦ. Εἰς τὴν συμβολὴν ἐθνικῶν ὁδῶν, αἱ λωρίδες περιορίζονται μέχρι τῆς γραμμῆς συμμετρίας τῆς ἀγομένης μεταξὺ τῶν ἀξόνων τῶν δύο ὁδῶν. Ἐὰν ἡ μία ἐκ τῶν ὁδῶν ἔχῃ κατασκευασθῆ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀλλὰ αἱ διὰ τὴν νέαν ὁδὸν λωρίδες ἐπιρροῆς ἐκτείνονται μέχρι τῆς ὁριογραμμῆς καταλήψεως τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ, Ἐπὶ ὁδοῦ κατασκευαζομένης ἵνα συναντήσῃ ἑτέραν ὁδὸν δι' ἣν ἐγένετο πρότερον ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπιβάρυνσις τῶν παροδίων, αἱ διὰ τὴν νέαν ὁδὸν λωρίδες περατοῦνται εἰς τὴν ἀκραίαν λωρίδα ἐπιρροῆς τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ. Ἐπίσης αἱ λωρίδες ἐπιρροῆς περατοῦνται εἰς τὰ ὅρια περιοχῆς ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως.

3. Τὰ ποσοστὰ ἐπιβαρύνσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁριζομένων λωρίδων ἐπιρροῆς ὁρίζονται εἰς μονάδας ἐπὶ τοῖς χιλίοις 105 διὰ τὰς δύο ἐγγυτάτας πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ ἑκατέρωθεν ταύτης λωρίδας καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ τὰς ἑπομένας λωρίδας ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς δεκάτης τοιαύτης εἰς 86, 73, 60, 50, 40, 32, 24, 18 καὶ 12 ἀντιστοίχως.

4. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἡ ὁδός, βάσει τῆς μελέτης ἢ προμελέτης ταύτης, διαχωρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰς κατὰ μῆκος τοῦ ἄξονος ταύτης τμήματα. Δύναται νὰ ὁρισθῆ καὶ ἡ ὅλη ὁδὸς ὡς ἓν καὶ μόνον τμῆμα. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται ἐπίσης καὶ τὸ μέσον πλάτος καταλήψεως τῆς ὁδοῦ, κατὰ τμήματα ἢ καὶ ἑνιαίως. Ἡ δαπάνη ἀποκτήσεως τοῦ δι' ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων ἐδάφους, περιλαμβανομένου τόσον τοῦ πλάτους τῶν 30 μέτρων ὅσον καὶ τοῦ τυχὸν ὑπὲρ τὰ 80 μ. πλάτους αὐτῶν διαιρεῖται διὰ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ διὰ τὸ τμῆμα τοῦτο συνολικῶς προσκτωμένου ἐδάφους καὶ ὁ προκύπτων ἀριθμὸς ἀποτελεῖ τὴν μέσην ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον δαπάνην ἀποκτήσεως τοῦ ἐδάφους, τοῦ ὑπ' ὄψει τμήματος. Ὡς δαπάνη ἀποκτήσεως νοεῖται ἡ δαπάνη ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἄλλως πως προσκτήσεως ὁλοκλήρου τῆς διὰ τὴν διάνοιξιν ἢ διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ ζώνης περιλαμβανομένων καὶ τῶν τυχὸν παραπλεύρων ὁδῶν ἐξυπηρετήσεως (SERVICE ROADS) ὡς καὶ τῶν ἐκτάσεων διὰ τὰς ἐξυπηρετικὰς τῶν ὁδῶν ἐγκαταστάσεις. Εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δαπάνην δὲν περιλαμβάνεται ἡ δαπάνη τῶν τυχὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους φυτειῶν, κτισμάτων ἢ οἱωνδήποτε ἑτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 953 καὶ ἑπόμενα τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος συστατικῶν τοῦ πράγματος, ἡ ὁποία βαρύνει τὸ Δημόσιον.

5. Οἱ κύριοι ἢ συγκύριοι ἀκινήτου ἢ τμήματος αὐτοῦ, κειμένου ἐντὸς ἑκάστης τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 λωρίδων ἐπιρροῆς βαρύνονται μὲ ποσὸν δραχμῶν προκύπτον βάσει τοῦ τύπου:

$$E \times \varepsilon \times \delta \times \frac{\Pi}{100}$$

ὅπου:

Ε. Εἶναι εἰς τετραγωνικὰ μέτρα τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἐντὸς ἑκάστης «λωρίδος ἐπιρροῆς» τμήματος τοῦ ἀκινήτου των. Δι' ἀκίνητα ἀποκτῶντα πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπαγόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, ἀφαιρεῖται τὸ ἐμβαδὸν τὸ ληφθὲν ὑπ' ὄψει πρὸς προσδιορισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρ. 1 ὑποχρεώσεως τοῦ ἀκινήτου. Ἐὰν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ληφθὲν ὑπ' ὄψει ἐμβαδὸν εἶναι μεῖζον τοῦ Ε τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν πρώτην λωρίδα ἐπιρροῆς, τὸ ὑπόλοιπον μεταφέρεται εἰς τὴν δευτέραν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, πάντως ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐπιβάρυνσις δὲν δύναται νὰ μειωθῆ ἕνεκα τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ε. Εἶναι τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς χιλιοστὰ ἐκπεφρασμένα ποσοστὰ ἐπιβαρύνσεως ἑκάστης «λωρίδος ἐπιρροῆς».

δ. εἶναι ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μέση ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον δαπάνη ἀποκτήσεως τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀντιστοίχου τμήματος τῆς ὁδοῦ εἰς δραχμάς.

καὶ Π. εἶναι ἀριθμὸς ἴσος πρὸς τὸ εἰς μέτρα ἢ καὶ κλάσμα τούτων κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος μέσον πλάτος τῆς ὁδοῦ διὰ τὸ ὑπ' ὄψει τμῆμα, μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ ὑπερβῆ τὸν ἀριθμὸν 80.

6. Τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαρύνσεως ἀπαλλάσσονται τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ὑπὸ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν ἀκίνητα ἢ τμήματα τούτων. Ὁ τρόπος προσδιορισμοῦ τῶν ἀκινήτων τούτων καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγομένη εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τὴν διαπίστωσιν ταύτης κανονίζεται διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημ. Ἔργων. Ἡ ἀπαλλαγὴ αἴρεται ἐὰν ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς διανοίξεως τῆς ὁδοῦ μεταβληθῆ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἡ χρῆσις τοῦ ἀκινήτου ἀπὸ γεωργικῆς εἰς ἑτέραν τοιαύτην.

7. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβάρυνσις τῶν ἀκινήτων βεβαιοῦται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ εἰσπράττεται ὡς δημόσιον ἔσοδον ἀποδιδόμενον εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιίας. Ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία βεβαιώσεως τῆς ἐπιβαρύνσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια κανονίζεται διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων. Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 5269/1931 «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων», ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 625/1968 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν γενικῶν «περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀπαλλοτριωτέον οἰκόπεδον, συνυπόχρεοι καθίστανται ὅ τε Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης καὶ οἱ ὠφελούμενοι παρόδιοι ἰδιοκτῆται, θεωρουμένων ὡς τοιούτων τῶν ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων, ὧν τὰ οἰκόπεδα ἔχουν ἢ δύνανται νὰ ἀποκτήσουν διὰ προσκυρώσεων ἢ τακτοποιήσεων πρόσωπον ἐπὶ τοῦ ἐν ᾧ περιλαμβάνεται τὸ ἀπαλλοτριωτέον ἀκίνητον κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1, χώρου. Οἱ παρόδιοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς διάνοιξιν ὁδῶν πλάτους μόνον μέχρι τριάκοντα μέτρων, εἴτε ἀπ' εὐθείας διανοιγομένων εἰς τὸ πλάτος τοῦτο, εἴτε διὰ διαδοχικῶν εὐρύνσεων. Διὰ τὴν διάνοιξιν ὁδῶν πλατυτέρων τῶν τριάκοντα μέτρων, ἢ διὰ μεταγενεστέραν οἱανδήποτε ὑπὲρ τὸ πλάτος τοῦτο διεύρυνσιν, τὸ ἐπὶ πλέον τῶν τριάκοντα μέτρων πλάτος, βαρύνει τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἡ ὑποχρέωσις τῶν παροδίων τῆς αὐτῆς πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἀποζημίωσιν ζώνης πλάτους μείζονος τῶν δεκαπέντε μέτρων. Διὰ τὴν διάνοιξιν πλατειῶν, ἀλσῶν, ἁπλῶν διευρύνσεων κατὰ τὰς διασταυρώσεις ὁδῶν καὶ ἐν γένει κοινοχρήστων χώρων, οἱ παρόδιοι ἰδιοκτῆται τῆς αὐτῆς πλευρᾶς, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἀναλογούσης εἰς ἐπιφάνειαν ζώνης οἰκοπέδων πλάτους εἴκοσι μέτρων, περιλαμβανομένης ἐντὸς τοῦ ὅλου ἀπαλλοτριωτέου χώρου, ἀσχέτως θέσεως. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου, ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν ἰδιοκτητῶν, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ βαρυνομένου οἰκοπέδου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης πρασιᾶς καὶ ἐν περιπτώσει ρυμοτομήσεως τοῦ ἀπομένοντος μετὰ τὴν ρυμοτομίαν ἢ τοῦ ἐκ τακτοποιήσεως ἢ προσκυρώσεως προκύπτοντος. Ἡ πέραν τῶν ὡς ἄνω ὁρίων ἔκτασις, βαρύνει τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα. Ὁ τρόπος ἀναλογισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως μεταξὺ Δήμου ἢ Κοινότητος καὶ παροδίων ἰδιοκτητῶν καὶ μεταξὺ τῶν τελευταίων, καθ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια, ὁρίζονται διὰ διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ».

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὴν ἐντὸς ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων διάνοιξιν ὁδῶν πλάτους ἄνω τῶν 30 μέτρων, τῶν ὁποίων τὴν διάνοι-

ξιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Ἔργων, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπισπεύδει τὸ Δημόσιον, διὰ μὲν τὰ τριάκοντα μέτρα τοῦ πλάτους αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 5269/1931, ὡς ἡ παράγρ. 3 αὐτοῦ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τοῦ παρόντος, διὰ δὲ τὸ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου πλάτος δὲν ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 5269/31 ἐπιβάρυνσις τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἀλλὰ οἱ κύριοι ἢ συγκύριοι τῶν ἀκινήτων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον τριῶν ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ λωρίδων συμμετέχουν εἰς τὴν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἐδάφους τῆς ὁδοῦ δαπάνην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Παραλλήλως πρὸς τὰς ρυμοτομικὰς γραμμὰς ἑκάστης πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ καὶ εἰς ἀποστάσεις ἀνὰ 100 μ. χαράσσονται, ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ τρία ἴχνη προσδιορίζοντα ἰσαρίθμους «λωρίδας ἐπιρροῆς» πλάτους ἑκατὸν μέτρων ἑκάστης. Εἰς περιπτώσεις συμβολῆς ὁδῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ ἐπικαλύψεως τῶν βαρυνομένων ζωνῶν δύο τοιούτων ὁδῶν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

3. Τὰ ποσοστὰ ἐπιβαρύνσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον λωρίδων ἐπιρροῆς, ὁρίζονται εἰς μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν 25 διὰ τὰ ἀκίνητα ἢ τμήματα αὐτῶν, τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν δύο ἐγγυτάτων ἑκατέρωθεν πρὸς τὴν ὁδὸν λωρίδων, εἰς 15 διὰ τὰ τμήματα τῶν ἀκινήτων τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν δύο ἑπομένων λωρίδων καὶ εἰς 10 διὰ τὰ τμήματα τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν δύο ἀκροτάτων λωρίδων.

4. Διὰ τὸν διαχωρισμὸν τῆς ὁδοῦ εἰς τμήματα καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς μέσης ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον δαπάνης ἀποκτήσεως τοῦ ἐδάφους ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος. Ὡς πλάτος καταλήψεως τῆς ὁδοῦ λαμβάνεται τὸ μεταξὺ τῶν ρυμοτομικῶν γραμμῶν τοιοῦτον, ἐὰν δὲ τυχὸν τοῦτο ποικίλῃ, προσδιορίζεται δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῆς αὐτῆς διατάξεως καὶ τὸ μέσον πλάτος τῆς ὁδοῦ ἢ τοῦ τμήματος αὐτῆς.

5. Οἱ κύριοι ἢ συγκύριοι ἀκινήτων ἢ τμήματος τούτου κειμένου ἐντὸς ἑκάστης τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 λωρίδων ἐπιρροῆς βαρύνονται μὲ ποσὸν δραχμῶν προκῦπτον βάσει τοῦ τύπου:

$$Ε \;\chi\; ε \;\chi\; δ \;\chi\; \frac{Π}{100} \;\chi\; Λ$$

ὅπου:

Ε. εἶναι εἰς τετραγωνικὰ μέτρα τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἐντὸς ἑκάστης «λωρίδος ἐπιρροῆς» τμήματος τοῦ ἀκινήτου των. Δι' ἀκίνητα ἔχοντα ἢ ἀποκτῶντα πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπαγόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 5269/1931 ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου, ἀφαιρεῖται τὸ ἐμβαδὸν τὸ ληφθὲν ὑπ' ὄψει πρὸς προσδιορισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 5269/31 ὑποχρεώσεως τοῦ ἀκινήτου ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζομένων διὰ τὸ ἐμβαδὸν Ε.

ε. εἶναι τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς ἑκατοστὰ ἐκπεφρασμένα ποσοστὰ ἐπιβαρύνσεως ἑκάστης «λωρίδος ἐπιρροῆς».

δ. εἶναι ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 προσδιοριζομένη μέση ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον δαπάνη ἀποκτήσεως τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀντιστοίχου τμήματος τῆς ὁδοῦ εἰς δραχμάς.

Π. εἶναι ἀριθμὸς ἴσος πρὸς τὸ εἰς μέτρα ἢ καὶ κλάσμα αὐτῶν πλάτος τῆς ὁδοῦ ἢ τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 4 ὁριζόμενον μέσον τοιοῦτον.

Λ. εἶναι ὁ κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον προσδιοριζόμενος λόγος.

6. Πρὸς εὕρεσιν τοῦ λόγου Λ προσδιορίζεται τὸ συνολικὸν ἐμβαδὸν τῶν ἐντὸς καὶ τῶν δύο ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ζωνῶν ἐπιβαρύνσεως (ἓξ ζωνῶν ἐπιρροῆς) οἰκοδομικῶν τετραγώνων ἤτοι τὸ σύνολον τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν ζωνῶν ἐπιβαρύνσεως μετ' ἀφαίρεσιν μόνον τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν ἐντὸς αὐτῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ τυχὸν κοινοχρήστων κήπων ἢ ἀλσῶν ἅτινα θεωροῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὡς «βαρυνόμενα ἀκίνητα». Μὲ τὸ συνολικὸν τοῦτο ἐμβαδὸν διαιρεῖται τὸ ὁλικὸν ἐμβαδὸν τοῦ ἀντιστοίχου τμήματος τῆς ὁδοῦ καὶ τὸ οὕτω προκῦπτον πηλίκον, προσδιοριζόμενον μὲ ἀκρίβειαν μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου δεκαδικοῦ ψηφίου αὐτοῦ ἀποτελεῖ τὸν λόγον Λ.

7. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις ἐπιβάρυνσις τῶν ἀκινήτων βεβαιοῦται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ εἰσπράττεται ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἀποδίδεται δὲ ἐν μέρει μὲν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 τοῦ Ν.Δ. 1262/72 «περὶ ρυθμιστικῶν σχεδίων ἀστικῶν περιοχῶν», «Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐφαρμογῆς Ρυθμιστικῶν καὶ Πολεοδομικῶν Σχεδίων» διὰ τὴν διάνοιξιν λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων τῆς αὐτῆς πόλεως ἢ μείζονος οἰκιστικῆς περιοχῆς ἐξ ἧς προέρχεται ὁ πόρος, ἐν μέρει δὲ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὁδοποιίας διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ χρηματοδότησιν ἔργων ὑποδομῆς πάσης φύσεως εἰς τὴν αὐτὴν μείζονα οἰκιστικὴν περιοχήν. Τὸ ΤΕΟ δύναται ἐπίσης νὰ χρηματοδοτῇ καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἔργα διὰ πόρων ἢ ἐπιχορηγήσεων πρὸς αὐτό, διδομένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὰ ποσοστὰ κατανομῆς τοῦ πόρου μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω δύο Ταμείων εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν ὡς καὶ πᾶσα τυχὸν λεπτομέρεια τοῦ τρόπου ἐμφανίσεως τῶν ἐσόδων τούτων ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Ταμείων ὡς ἐξειδικευμένων δι' ὡρισμένην περιοχὴν πόρων αὐτῶν, κανονίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.

8. Τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλάσσονται τὸ Δημόσιον καὶ οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διὰ τὰ ἐντὸς τῶν ζωνῶν ἐπιβαρύνσεως πάρκα ἢ ἄλση. Τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται καὶ δι' ἕτερα ἀκίνητα αὐτοῦ εὑρισκόμενα ἐντὸς οἰκοδομικῶν τετραγώνων τῶν ζωνῶν ἐπιβαρύνσεως.

9. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς διαπλατύνσεις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 αὐτοῦ ὁδῶν.

10. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου τούτου ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐπιβαρύνσεως.

11. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὁδῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 5269/1931.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Ἔργων δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπισπεύδεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἡ διάνοιξις, ἢ διεύρυνσις κοινοχρήστων χώρων προβλεπομένων ὑπὸ ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων ἀντὶ τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων ἄρθρων 32 καὶ ἑπόμενα τοῦ ἀπὸ 17—7/16.8.23 Νομοθ. Διατάγματος, «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» προβλεπομένων στοιχείων ὡς καὶ τῶν ἀντιστοίχων τοιούτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» συντάσσονται κτηματολογικὸν διάγραμμα, κτηματολογικὸς πίναξ καὶ ἔκθεσις προεκτιμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων παραγράφων τοῦ παρόντος.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον στοιχεῖα συντάσσονται καὶ ἐλέγχονται μερίμνῃ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων. Ἡ ἔκθεσις προεκτιμήσεως ἐπέχει θέσιν καὶ τῆς κατ' ἄρθρον 15 τοῦ Ν.Δ. 797/71 προεκτιμήσεως. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 32 καὶ ἑπόμενα τοῦ ἀπὸ 17—7/16.8.23 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐφαρμόζονται διὰ τὴν τυχὸν ἀπαιτουμένην μετὰ τὴν συντέλεσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τακτοποίησιν τῶν οἰκοπέδων.

3. Τὸ κτηματολογικὸν διάγραμμα συντάσσεται ὑπὸ κλίμακα τοὐλάχιστον 1:200 εἰς τοῦτο δέ: α) τοποθετοῦνται αἱ ρυμοτομικαὶ γραμμαί, β) ἀποτυποῦνται διὰ χαρακτηριστικῶν στοιχείων αἱ ρυμοτομούμεναι ἰδιοκτησίαι καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν κτίσματα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα. Ἐὰν ἡ αὐτὴ ἰδιοκτησία ρυ-

μοτομῆται ἐν μέρει ἀποτυποῦνται κεχωρισμένως τὸ ρυμοτομούμενον καὶ τὸ ἀπομένον κατὰ τὴν ρυμοτομίαν τμῆμα, γ) ἀποτυποῦνται αἱ παρόδιοι ἰδιοκτησίαι αἱ ὁποῖαι ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ αἱ ὅμοροι κατὰ τὴν ὀπισθίαν πλευρὰν αὐτῶν ἰδιοκτησίαι, δ) ἐνεργεῖται ὁ καταμερισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ρυμοτομουμένης ἐκτάσεως μεταξὺ παροδίων ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ Δημοσίου καὶ προσδιορίζεται διὰ χαρακτηριστικῶν στοιχείων ἡ ἔκτασις αὕτη καὶ ε) περιλαμβάνεται μνεία τοῦ διατάγματος διὰ τοῦ ὁποίου ἐκηρύχθη ἡ ἀπαλλοτρίωσις καὶ τῶν εἰς τὴν περιοχὴν ἰσχυόντων ὅρων δομήσεως.

4. Εἰς τὸν Κτηματολογικὸν πίνακα ἀναγράφονται: α) ὁ αὔξων ἀριθμὸς ἑκάστης ἰδιοκτησίας, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ πατρώνυμον ἑκάστου εἰκαζομένου ἰδιοκτήτου καὶ ἡ διεύθυνσις κατοικίας αὐτοῦ, ἐὰν εἶναι γνωστή, β) τὸ συνολικὸν ἐμβαδὸν ἑκάστης ρυμοτομουμένης ἰδιοκτησίας. Ἐὰν ρυμοτομῆται ἐν μέρει, ἀναγράφεται κεχωρισμένως τὸ ρυμοτομούμενον καὶ τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ρυμοτομίαν, γ) ὁ ὄγκος τῶν κτισμάτων ἑκάστης ρυμοτομουμένης ἰδιοκτησίας κεχωρισμένως ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν, τὰ λοιπὰ ἐπικείμενα κατ' εἶδος καὶ κατηγορίαν, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια χρήσιμος διὰ τὴν πλήρη ἀποζημίωσιν, δ) ἡ ἔκτασις καὶ τὸ ἀκριβὲς ἐμβαδὸν ἑκάστης ἰδιοκτησίας τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ ἑκάστη παρόδια ἰδιοκτησία καὶ τὸ Δημόσιον.

5. Εἰς τὴν ἔκθεσιν προεκτιμήσεως περιγράφονται λεπτομερῶς ἡ κατάστασις καὶ αἱ ἰδιαίτεραι συνθῆκαι τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων καὶ ἐκτιμᾶται ἠτιολογημένως καὶ ἀναλυτικῶς ἡ ἀξία αὐτῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν κτισμάτων. Αἱ ἁρμόδιαι Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν τὰ παρ' αὐταῖς στοιχεῖα περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως.

6. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ αἴτησις τοῦ Δημοσίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς προσωρινῆς τιμῆς μονάδος διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀκινήτων συναδεύεται ὑπὸ ἀντιγράφων τῶν ἀνωτέρω α) κτηματολογικοῦ διαγράμματος, β) κτηματολογικοῦ πίνακος καὶ γ) ἐκθέσεως προεκτιμήσεως. Ἡ πρόσκλησις τῶν εἰκαζομένων δικαιούχων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς προσωρινῆς τιμῆς μονάδος γίνεται διὰ τῆς, ἀπὸ 15ημέρου τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δικασίμου, τοιχοκολλήσεως τοῦ πρὸς ἐπίδοσιν δικογράφου καὶ δημοσιεύσεως σχετικῆς εἰδοποιήσεως διὰ τοῦ Τύπου. Ἡ τοιχοκόλλησις τοῦ δικογράφου γίνεται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ πρὸς ὃ ἀπευθύνεται τοῦτο δικαστηρίου καὶ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ ἀπαλλοτριωθέντα, συντασσομένης περὶ ταύτης ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἀντιστοίχως. Ἡ δημοσίευσις τῆς εἰδοποιήσεως γίνεται διὰ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν καὶ μιᾶς τοπικῆς, ἐὰν ἐκδίδεται τοιαύτη, εἰς δύο κατὰ συνέχειαν φύλλα, περιλαμβάνει δὲ τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται τὸ δικόγραφον, περίληψιν τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ, τὴν γενομένην τοιχοκόλλησιν, τὴν δικάσιμον, τὸ εἶδος τῶν ρυμοτομουμένων καὶ περίληψιν τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς πράξεως.

Ἄρθρον 6.

1. Πράξεις ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως λόγῳ ρυμοτομίας συνταχθεῖσαι καὶ κυρωθεῖσαι νομίμως κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεις, ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι.

2. Πράξεις ἀναλογισμοῦ κυρωθεῖσαι εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπισπεύδων τὴν σύνταξίν των εἶναι τὸ Δημόσιον χωρὶς ὅμως νὰ ἔχουν παρακατατεθῆ αἱ ἀποζημιώσεις μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἀνασυντάσσονται ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται τὸ Δημόσιον νὰ καταβάλλῃ τὰς ἀποζημιώσεις βάσει τῶν κυρωθεισῶν ὡς ἄνω πράξεων, αἱ καταβαλλόμεναι δὲ ἀποζημιώσεις συμψηφίζονται κατὰ τὴν ἐπανασύνταξιν τῶν πράξεων ἀναλογισμοῦ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

3. Πράξεις ἀναλογισμοῦ συνταχθεῖσαι μὲν κατὰ τὰς μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος σχετικὰς διατάξεις καὶ μὴ κυρωθεῖσαι εἰσέτι, ἀνασυντάσσονται, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

4. Τὸ ἄρθρον 5 ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐγκεκριμένων ἤδη σχεδίων πόλεων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ τὴν κήρυξιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαλλοτριώσεων, καὶ τὴν διαδικασίαν καθορισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διατάξεις», ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος.

2. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 212/1975 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διάταξις ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν κηρυχθεισῶν ἤδη ὑφ' οἱονδήποτε τύπον καὶ καθ' οἱανδήποτε διαδικασίαν ἀπαλλοτριώσεων αἵτινες δὲν ἀνεκλήθησαν αὐτοδικαίως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἀπαλλοτριώσεις αὗται ἔχουν κηρυχθῆ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν. 797/71».

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τροποποίησις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μήπω ἀμετακλήτως κριθεισῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ — **ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 654

Περὶ τροποποιήσεως τῶν «περὶ Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου κειμένων διατάξεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Ἀρχαιοτήτων καὶ Ἀναστηλώσεως τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν λειτουργοῦντος Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Νόμου 5351/1932 «περὶ ἀρχαιοτήτων» (ΦΕΚ 275), ἡ μεταφορά, προσωρινῶς καὶ δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους ἀρχαίων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Κωδ. Νόμου 5351/32 «περὶ ἀρχαιοτή-

των», πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ὅπως ἐκτεθοῦν ταῦτα εἰς μουσεῖα τῆς ἀλλοδαπῆς. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεώς του, θὰ καθορίζῃ ὡσαύτως τὰ μέσα, τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς ὅρους διὰ τὴν ἀσφαλῆ διακίνησιν καὶ ἔκθεσιν τῶν ἀρχαίων τούτων, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων θὰ ἐκτελῆται μερίμνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

1. Ὅπου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτεῖται ἀπόφασις, πρότασις ἢ σύμφωνος γνώμη τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἔκδοσιν διοικητικῆς τινος πράξεως, αὕτη ἐκδίδεται ἐφεξῆς μεθ' ἁπλὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἥτις δέον ὅπως ἐκδοθῇ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ περιελεύσεως τοῦ σχετικοῦ ἐρωτήματος. Παρερχομένου ἀπράκτου τοῦ διμήνου ἡ διοικητικὴ πρᾶξις δύναται νὰ ἐκδοθῇ καὶ ἄνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀρχαιολογκοῦ Συμβουλίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἁρμόδιον ὄργανον πρὸς ἔκδοσιν τῆς διοικητικῆς πράξεως καθίσταται ὁ Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν.

2. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμία πρὸς ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεως τούτου ὁρίζεται τετράμηνος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ**

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ — **ΚΩΝΣΤ. ΤΡΥΠΑΝΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 657

Περὶ καθορισμοῦ νέας προθεσμίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Διὰ τήν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 51/1975 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν», ἔκδοσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, τάσσεται νέα δίμηνος προθεσμία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ**

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 658

Περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Χώρας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1

1. Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 254/73 «περὶ ἀναμορφώσεως τῆς φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ τῶν κέντρων πολυτελείας», τὰ ἑστιατόρια, ταβέρνες, μπὰρ καὶ SNACK—BARS, ἅτινα λειτουργοῦν ἐντὸς ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων πάσης λειτουργικῆς μορφῆς (ξενοδοχεῖα, MOTELS, BUNGALOWS, ξενῶνες, ἐπιπλωμένα διαμερίσματα) καὶ κατηγορίας πλὴν τῶν λειτουργούντων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις κατεταγμένας ὑπὸ τοῦ ΕΟΤ εἰς τὴν κατηγορίαν πολυτελείας.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977. Τυχὸν καταβληθεὶς φόρος μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12 καὶ 14 τοῦ Ν.Δ. 1313/72 «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 1378/73 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 1313/72 «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως», οἱ ὅροι «ξενοδοχειακαὶ ἐπιχειρήσεις» καὶ «ξενοδοχεῖα» ἀντιστοίχως, περιλαμβάνουν τὰς ἐπιχειρήσεις πάσης λειτουργικῆς μορφῆς (ξενοδοχεῖα κλασσικῆς μορφῆς, MOTELS, BUNGLOWS, ξενῶνες, ἐπιπλωμένα διαμερίσματα καὶ οἰκοτροφεῖα), αἵτινες εἶναι μέλη τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ λειτουργοῦν δυνάμει ὁριστικῆς ἢ προσωρινῆς ἀδείας τοῦ ΕΟΤ.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐδάφια α) καὶ β) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Νόμου 339/76 «περὶ ἐπιβολῆς ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων τέλους διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν καὶ ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς ἰαματικὰς πηγάς» ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«α) Τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐφ' ὅσον ἡ διαμονὴ διαρκεῖ ἔλαττον τοῦ ἑξαμήνου, ὁριζόμενον εἰς 5% ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος κλίνης, ἐνοικιαζομένου δωματίου, διαμερίσματος, χώρου ἢ θέσεως εἰς ὠργανωμένην κατασκήνωσιν (CAMPING). Τὸ τέλος βαρύνει τὸν μισθωτὴν εἰσπράττεται δὲ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἀποδιδόμενον εὐθύνῃ αὐτοῦ εἰς τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα.

Ειδικώς προκειμένου περί ξενοδοχειακών επιχειρήσεων πάσης λειτουργικής μορφής (ξενοδοχείων, MOTELS, BUNGALOWS, ξενώνων και επιπλωμένων διαμερισμάτων) και πάσης κατηγορίας, το τέλος διαμονής παρεπιδημούντων καθορίζεται εις ποσοστόν 3% επί της τιμής κλίνης, συμβεβαιούμενον και συνεισπραττόμενον μετά του φόρου κύκλου εργασιών προσαυξανομένου κατά το άνω ποσοστόν, και αποδιδόμενον εις τον δικαιούχον Δήμον ή Κοινότητα υπό του υπαχρέου διά την είσπραξιν αυτού επιχειρηματίου εντός της προθεσμίας αποδόσεως του Φ.Κ.Ε.

Ο δικαιούχος Δήμος ή Κοινότης δεν διενεργεί έλεγχον των στοιχείων εισπράξεων εκ διανυκτερεύσεων, αρκούμενος εις τον υπό του Δημοσίου έλεγχον των στοιχείων εισπράξεως του Φ.Κ.Ε.

Εν περιπτώσει μη καταβολής εντός της ως άνω προθεσμίας, το τέλος βεβαιούται υπό του δικαιούχου Δήμου ή Κοινότητος επί τη βάσει των περί Φ.Κ.Ε. στοιχείων της οικείας οικον. εφορίας και εισπράττεται κατά τας εκάστοτε περί εισπράξεως των δημοτικών και κοινοτικών εσόδων διατάξεις, προσηυξημένον κατά ποσοστόν 1% δι' έκαστον μήνα καθυστερήσεως. Η προσαύξησις δεν δύναται να υπερβή το 50% του αρχικώς βεβαιωθέντος χρέους.

β) Τέλος επί των εκδιδομένων λογαριασμών των εστιατορίων, κυλικείων, οινομαγειρείων πολυτελείας και κέντρων διασκεδάσεως κατηγορίας Α' ή ανωτέρας (πλην των τοιούτων άτινα λειτουργούν εντός ξενοδοχειακών επιχειρήσεων πάσης λειτουργικής μορφής), οριζόμενον εις ποσοστόν 5% επί τούτων.

Το τέλος τούτο βαρύνει τον εις εξόφλησιν του λογαριασμού υπόχρεων, εισπράττεται δε υποχρεωτικώς υπό του εκδίδοντος τον λογαριασμόν και αποδίδεται υπ' ευθύνη αυτού εις τον δικαιούχον Δήμον ή Κοινότητα.

Το κατά την προηγουμένην περίπτωσιν τέλος επιτρέπεται να επιβάλλεται, δι' αποφάσεως του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου και επί των εστιατορίων, κυλικείων, οινομαγειρείων και κέντρων διασκεδάσεως β' κατηγορίας, πλην των τοιούτων, άτινα λειτουργούν εντός ξενοδοχειακών επιχειρήσεων πάσης λειτουργικής μορφής».

Άρθρον 4.

Καταρτισθείσαι συμβάσεις μεταξύ των δικαιούχων, των, περί ών το άρθρον 3 του παρόντος Νόμου, τελών, Δήμων και Κοινοτήτων και των ενοικιαστών φόρων, εξακολουθούν ισχύουσαι μέχρι 31.12.1977.

Άρθρον 5.

Καταργούνται αι διατάξεις:

α) Του άρθρου 9 του Ν.Δ. 1313/72 «περί μέτρων ενισχύσεως της τουριστικής αναπτύξεως» ως ετροποποιήθησαν διά των παρ. 1 και 2 του άρθρου 63 του Ν. 12/75 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών συναφών διατάξεων» και

β) του άρθρου 3 του Ν. 339/75 «περί επιβολής υπέρ Δήμων και Κοινοτήτων τέλους διαμονής παρεπιδημούντων, επί των εκδιδομένων λογαριασμών και επί των λουομένων εις φυσικάς ιαματικάς πηγάς».

Άρθρον 6.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, πλην άν άλλως ορίζεται.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 1 Αυγούστου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ**
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ — **ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 2 Αυγούστου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 654

Περί της συνδρομής ειδικών προϋποθέσεων διά την άσκησιν του εξαγωγικού εμπορίου νωπών γεωργικών προϊόντων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 11 του Ν. Δ/τος 3999/59 «περί ελέγχου του εξαγωγικού εμπορίου και άλλων τινών διατάξεων».

2. Τας διατάξεις του Νόμου 400/76 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων».

3. Την υπ' αριθ. 646/77 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει του Υπουργού Εμπορίου, αποφασίζομεν:

Άρθρον 1.

Διά την άσκησιν του εξαγωγικού εμπορίου των νωπών γεωργικών προϊόντων, εκτός των εν άρθρω 2 του Ν.Δ. 3999/59 «περί ελέγχου του εξαγωγικού εμπορίου και άλλων τινών διατάξεων» διαλαμβανομένων όρων και διατυπώσεων, απαιτείται και η συνδρομή των διά του παρόντος καθοριζομένων ειδικών προϋποθέσεων.

Άρθρον 2.

Η κατά το άρθρον 2 παρ. 3 του Ν.Δ. 3999/59 απαιτουμένη καταχώρισις της επωνυμίας εις τα ειδικά μητρώα εξαγωγέων, τα τηρούμενα παρ' εκάστω Εμπορικώ και Βιομηχανικώ Επιμελητηρίω, προκειμένου περί εξαγωγής νωπών γεωργικών προϊόντων, διενεργείται κατόπιν αιτήσεως ήτις δέον απαραιτήτως να συνοδεύηται, εκτός του κατά τας ανωτέρω διατάξεις προβλεπομένου γραμματίου καταθέσεως εις το Δημόσιον Ταμείον των τελών εγγραφής και υπό συστατικής βεβαιώσεως Τραπέζης, περί της εμπορικής δραστηριότητος ή της οικονομικής επιφανείας του αιτουμένου την καταχώρισιν.

Άρθρον 3.

1. Διά την άσκησιν του εξαγωγικού εμπορίου νωπών γεωργικών προϊόντων απαιτείται κατάθεσις, παρά τω οικείω Επιμελητηρίω χρηματικής εγγυήσεως, εις μετρητά ή τραπεζικήν επιστολήν εκ δραχμών ενός εκατομμυρίου (1.000.000).

2. Εξαγωγείς νωπών γεωργικών προϊόντων, καταθέσαντες ήδη την κατά το άρθρον 1 του Β. Δ/τος 446/61 προβλεπομένην εγγύησιν εκ δραχμών εκατόν χιλιάδων

(100.000) δέον, διὰ τὴν διενέργειαν ἐξαγωγῶν τῶν εἰδῶν τούτων ὅπως καταθέσωσι συμπληρωματικὴν τοιαύτην ἐκ δραχμῶν ἐννεακοσίων χιλιάδων (900.000).

3. Οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφόμενοι εἰς τὰ μητρῶα ἐξαγωγέων ὡς ἐξαγωγεῖς νωπῶν γεωργικῶν προϊόντων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 3999/59 ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προβλεπομένης συστατικῆς βεβαιώσεως Τραπέζης ὑποχρεοῦνται ὅπως καταθέσουν, κατὰ τὴν καταχώρισιν τῆς ἐξαγωγικῆς των ἐπωνυμίας καὶ τὴν ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένην ἐγγύησιν ἐκ δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000).

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἐγγύησις αὕτη καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ἐξαγωγικοῦ Ἐμπορίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 1 ἐδάφ. Ε τοῦ Ν.Δ. 3999/1959.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατιθεμένη ἐγγύησις ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν καταθέσαντα :

α) Ἐν περιπτώσει ἀνυπαιτίου διαγραφῆς του ἐκ τῶν μητρώων ἐξαγωγέων, μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ ταύτης καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκκρεμεῖ πειθαρχικὴ κατ' αὐτοῦ δίωξις.

β) Ἐν περιπτώσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 7 τοῦ Ν.Δ. 3999/59 διαγραφῆς τοῦ ἐξαγωγέως, λόγῳ μὴ πραγματοποιήσεως ὑπ' αὐτοῦ οὐδεμιᾶς ἐξαγωγῆς ἐπὶ τριετίαν, ἡ ἐγγύησις ἐπιστρέφεται ἅμα τῇ διαγραφῇ αὐτοῦ ἐκ τῶν μητρώων ἐξαγωγέων.

γ) Ἐν περιπτώσει διαγραφῆς τοῦ ἐξαγωγέως, λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου ἀνανεώσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 6 τοῦ Ν.Δ. 3999/59, τῆς ἐξαγωγικῆς αὐτοῦ ἐπωνυμίας, ἡ ἐγγύησις ἐπιστρέφεται μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς τοιαύτης διαγραφῆς του καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκκρεμεῖ κατ' αὐτοῦ πειθαρχικὴ δίωξις.

δ) Ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς κατ' αὐτοῦ ποινῆς, ἐπαγομένης τὴν πρόσκαιρον ἢ ὁριστικὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ἐξαγωγικοῦ Ἐμπορίου, μὴ προβλεπούσης κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατιθεμένη ἐγγύησις ἐπιστρέφεται μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς διαγραφῆς τοῦ ἐξαγωγέως ἐκ τῶν μητρώων καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκκρεμεῖ κατ' αὐτοῦ ἑτέρα πειθαρχικὴ δίωξις.

ε) Ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς κατ' αὐτοῦ ποινῆς, ἐπαγομένης τὴν πρόσκαιρον ἢ ὁριστικὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ἐξαγωγικοῦ Ἐμπορίου, προβλεπούσης καὶ τὴν ἐν μέρει κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατιθεμένης ἐγγυήσεως ἐπιστρέφεται μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς διαγραφῆς τοῦ ἐξαγωγέως ἐκ τῶν μητρώων καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκκρεμεῖ κατ' αὐτοῦ ἑτέρα πειθαρχικὴ δίωξις.

Ἄρθρον 5.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργοῦνται :

α) Τὸ Β.Δ. 534/4.8.60 «περὶ τῆς συνδρομῆς εἰδικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου νωπῶν γεωργικῶν προϊόντων».

β) Τὸ Β.Δ. 446/28.6.61 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 534/60 Β. Δ/τος περὶ τῆς συνδρομῆς εἰδικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου νωπῶν γεωργικῶν προϊόντων».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, καὶ τὸ Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ.15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι Εἰς τὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορωσῶν εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνων. Ἑταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	»	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν.148/1967	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρ. Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

ΙΙ Εἰς τὸ τεῦχος Τέταρτον, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβληθὲν ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ τεύχει Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ – ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ